

**ΔΕΚΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΠΟΛΙΤΕΣ
ΓΙΑ ΕΝΑ «ΣΧΕΔΙΟ Β» ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

Η πολιτική κρίση που συνοδεύει την οικονομική εντείνει και ολοκληρώνει μια, εδώ και σαράντα χρόνια, συνεχή διαδικασία αποδόμησης, υποβάθμισης και ηθικής απαξίωσης των κρατικών θεσμών. Η άρχουσα τάξη καθίσταται εντελώς ανίκανη, αλλά και αδιάφορη, να διατηρήσει τους θεσμούς της ίδιας της αστικής δημοκρατίας. Το σήμα κινδύνου για τις δημοκρατικές εξελίξεις στη χώρα μας έχει ήδη δοθεί.

Αναλαμβάνουμε, με τη σημερινή μας Συνδιάσκεψη, την πρωτοβουλία για μια δημόσια συζήτηση με στόχο τη διαμόρφωση ενός αγωνιστικού προγράμματος για τη δημιουργία προωθημένων δημοκρατικών θεσμών που εξασφαλίζουν τη συμμετοχή των πολιτών, τον έλεγχο και τη διαφάνεια, την εκρίζωση της εκτεταμένης διαφθοράς. Θεσμοί που θα ανταποκρίνονται στον προωθημένο χαρακτήρα αλλαγής και ανασυγκρότησης που έχει το «Σχέδιο Β» για την οικονομία.

Είναι ανοικτά πολλά θέματα και πολλές πληγές. Ο αυταρχισμός των κυβερνήσεων. Η βαρβαρότητα στις δυνάμεις καταστολής. Η αποξένωση της δικαιοσύνης από τις λαϊκές ανάγκες. Η διάλυση των υπηρεσιών του κοινωνικού κράτους στην υγεία, την παιδεία, παντού. Ο οικονομικός πνιγμός, αλλά και η έκταση της διαφθοράς, στην τοπική αυτοδιοίκηση. Η χρεωκοπία και η κοινωνική αποξένωση του κομματικοποιημένου συνδικαλισμού. Η υποταγή της ενημέρωσης στα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα.

Ξεκινάμε όμως σήμερα τις προτάσεις μας με το Κοινοβούλιο. Ο κεντρικός θεσμός της λαϊκής κυριαρχίας έχει γελοιοποιηθεί από τη μετατροπή του σε τυπικό όργανο επικύρωσης των εντολών των ξένων της τρόικα, την αποδοχή των επανειλημμένων και προσβλητικών παραβάσεων εργατικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων που τα εγγυάται το Σύνταγμα, την πλήρη αδυναμία να προστατέψει έστω και διακηρυκτικά την αξιοπρέπεια της πατρίδας μας. Από ισχυρό σύμβολο δημοκρατίας που εμπνέει το λαό εξελίσσεται σε καχεκτικό σύμβολο του εκφυλισμού της, προκαλώντας την οργή και την αδιαφορία των πολιτών.

Οι προβληματισμοί μας δεν αποβλέπουν να εκμεταλλευθούν αυτή την απαξίωση. Αντίθετα αποσκοπούν, μέσα από γενναίες τομές, να αποκαταστήσουν το κύρος και το ρόλο του ως κεντρικού θεσμού για την λαϊκή κυριαρχία. Να το συνδέσουν με την κοινωνία όχι για μια Κυριακή κάθε τέσσερα χρόνια, αλλά για κάθε μέρα επί τέσσερα χρόνια. Να το φέρουν σε επαφή με αμεσοδημοκρατικά στοιχεία, που επιτρέπει εύκολα πια η διαδικτυακή εποχή μας.

Τα δέκα παρακάτω σημεία αποτελούν προτάσεις. Ορισμένα από αυτά απαιτούν συνταγματική αναθεώρηση. Θα επακολουθήσει δημόσια συζήτηση και θα επικυρωθούν στην τελική τους μορφή από την επόμενη Συνδιάσκεψη.

1. Η αποζημίωση του βουλευτή παύει να συνδέεται με αυτή των δικαστικών. Γίνεται μιάμιση φορά το άθροισμα του κατώτατου μισθού συν το επίδομα ανεργίας. Αυτό σήμερα σημαίνει 1419 ευρώ (586 ευρώ ο κατώτατος μισθός, 360 ευρώ το επίδομα ανεργίας) από 5780 ευρώ που ισχύει. Μόνο μέσα από την αύξηση του κατώτατου μισθού ή του επιδόματος ανεργίας ή και των δύο μπορεί να αυξηθεί η βουλευτική αποζημίωση. Το πόσο αυτό είναι το ανώτατο όριο για τις βουλευτικές συντάξεις. Ισχύει αναδρομικά. Ο βουλευτής που δηλώνει ότι κατά τη διάρκεια της θητείας θα ασκεί και το επάγγελμά του δεν δικαιούται αποζημίωσης. Καταργούνται όλες οι πρόσθετες αμοιβές (παρακολούθηση επιτροπών, οργάνωση γραφείου, μετακλητοί υπάλληλοι, αυτοκίνητα), πλην των εξόδων στέγασης των βουλευτών της περιφέρειας.
2. Καταργείται κάθε κρατική οικονομική ενίσχυση στα κόμματα . Τα κόμματα είναι εθελοντικές οργανώσεις ομοϊδεατών και όχι επαγγελματικοί στρατοί για την κατάληψη του κράτους. Η Πολιτεία επιτρέπεται να στηρίζει τη δράση τους μόνο με μέτρα μηδενικού βάρους για τον έλληνα φορολογούμενο: Την παραχώρηση αχρησιμοποίητων ακινήτων του δημοσίου για λειτουργία γραφείων. Την επιβολή υποχρέωσης στις εταιρίες συγκοινωνιών για δωρεάν μετακίνηση των βουλευτών της επαρχίας κατά τη διάρκεια των συνόδων του Κοινοβουλίου. Την υποχρέωση των μέσων μαζικής ενημέρωσης για σταθερές ζώνες προβολής των κομμάτων με τον τρόπο που γίνεται μόνο κατά τη διάρκεια της εκλογικής περιόδου. Την οργάνωση της δυνατότητας προσφυγής των βουλευτών σε πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα για επιστημονική στήριξή τους.

3. Ο αριθμός των βουλευτών περιορίζεται άμεσα, με νόμο, όπως επιτρέπει και το σημερινό Σύνταγμα, από 300 σε 200. Όποιος βουλευτής έχει καλύψει τα χρόνια δύο πλήρων θητειών, δηλαδή οκταετία, δεν έχει δικαίωμα επανεκλογής.
4. 5% των μελών του Κοινοβουλίου επιλέγεται με κλήρωση μεταξύ όλων των Ελλήνων πολιτών που έχουν το δικαίωμα του εκλέγεσθαι. Στην ένσταση ότι είναι δυνατόν να νοθευθεί έτσι το αποτέλεσμα σε οριακές καταστάσεις, υπάρχει η απάντηση ότι η νοθεία γίνεται από τα άδिका εκλογικά συστήματα της Ελλάδας. Στην ένσταση ότι μπορούν να γίνουν μέλη του κοινοβουλίου φορείς ακραίων απόψεων, υπάρχει η απάντηση ότι πιο ακραίο φαινόμενο από την παρουσία ναζιστών στη σημερινή Βουλή δεν μπορεί να υπάρξει.
5. Συνταγματικά κατοχυρωμένο εκλογικό σύστημα καθίσταται η απλή αναλογική. Ανοίγει συζήτηση για τη διατήρηση ή όχι του ορίου 3% και για τη δυνατότητα μη κομματικών ψηφοδελτίων σε επίπεδο εκλογικής περιφέρειας που θα εκλέγονται εφόσον καλύψουν το εκλογικό μέτρο στην περιφέρεια.
6. Καταργείται η παραγραφή και κάθε προνομιακό μέτρο για τα ποινικά αδικήματα βουλευτών και εξωκοινοβουλευτικών μελών της κυβέρνησης. Θα κρίνονται από τα ίδια ακριβώς δικαστήρια, όπως όλοι οι άλλοι πολίτες.
7. Καθιερώνεται η ανακλητότητα των βουλευτών με ειδική λαϊκή ψήφο που μπορεί να προκληθεί μετά από αίτημα του 25% των εκλογέων της συγκεκριμένης εκλογικής περιφέρειας, όπως ισχύει σε πολιτείες των ΗΠΑ, στην Ελβετία κι αλλού. Ο βουλευτής που καταπίπτει έτσι της έδρας του αντικαθίσταται από τον πρώτο επιλαχόντα του ιδίου κόμματος.
8. Νόμοι ψηφισθέντες από την Βουλή μπορούν να ακυρωθούν με λαϊκό δημοψήφισμα. Δημοψήφισμα οργανώνεται και με αίτημα του 20% όσων διαθέτουν δικαίωμα ψήφου σε όλη την επικράτεια. Με τον ίδιο τρόπο μπορεί να οργανωθεί δημοψήφισμα και σε επίπεδο εκλογικής περιφέρειας, αυστηρά όμως για τοπικό ζήτημα.
9. Η βουλή που θα προκύψει από τις νέες εκλογές οφείλει να επεξεργασθεί συγκεκριμένες προτάσεις για την Άμεση Ψηφιακή Δημοκρατία, δηλαδή την με ψήφο επικύρωση νομοθετικών

αποφάσεων ή τη λήψη άλλων μέσω των νέων αναξιοποίητων δυνατοτήτων του Διαδικτύου. Μπορεί σε αυτό να αξιοποιηθεί η επεξεργασία και η πρακτική της Ελβετίας και άλλων χωρών που έχουν προχωρήσει στους ηλεκτρονικούς δημοκρατικούς θεσμούς.

10. Προκειμένου να συνδεθεί το Κοινοβούλιο με την κοινωνία, οι τριτοβάθμιες οργανώσεις των εργαζομένων, οι Περιφερειακές Αυτοδιοικήσεις και οι Μητροπολιτικοί Δήμοι, μπορούν να καταθέτουν πρόταση νόμου ή ερωτήσεις στη Βουλή, με ειδικούς όρους βέβαια που θα αποφασισθούν.
-